

Díky ODM jsem se stala biatlonistkou. Charvátová zvládá spolu se sportem i studium

24.6.2024 - Eliška Krátká, Kateřina Jaklová | Česká olympijská

Vy jste dvě ODM olympiády osobně zažila, a to v letech 2006 a 2008. Jak na ně vzpomínáte?

Na tu první jsem se vlastně dostala omylem.

Omylem? Jak se dá na Olympiádu dětí a mládeže nominovat omylem?

U nás v kraji byl hodně silný tým běžkyň na lyžích a neměli jsme žádný biatlonový oddíl. Jako běžkyně bych neuspěla, tak jsem se učila střílet u konkurence v Libereckém kraji, trénovala jsem i u nás na zahradě a na Olympiádu dětí a mládeže jsem se snáze za biatlon kvalifikovala. Nikdo rozhodně nečekal, že bych to někam dotáhla, takže když jsem vyhrála, a ještě s velkým časovým náskokem, chtěli mě diskvalifikovat, protože přece není možné, aby vyhrál někdo, o kom nikdo nikdy v biatlonu neslyšel.

Nemrzelo vás tehdy, že jste nemohla startovat za běžecké lyžování?

Jako běžkyně jsem nebyla tak dobrá. Navíc o dva roky později jsem byla i moc stará, abych na Olympiádě dětí a mládeže startovala. Biatlon měl ale věkovou hranici posunutou, takže jsem mohla závodit znovu. Ve vytrvalostním závodě jsem tehdy obhájila zlato. Jako běžkyně bych neuspěla, ale díky Olympiádě dětí a mládeže jsem se stala biatlonistkou.

Takže právě ODM výrazně ovlivnila vaši kariéru?

Byla to velká shoda náhod, protože na základě mého úspěchu na první ODM jsme dostali od kraje dotaci a naše škola ve Vrchlabí si mohla dovolit lepší zbraně. Já jsem byla taková průkopnice, že se biatlon u nás ve městě začal vůbec dělat. Vrchlabští biatlonisté teď sbírají obrovské úspěchy a naše město má ve světě biatlonu velké jméno.

Stále toho máte se sportovci z Olympiády dětí a mládeže docela dost společného. Stejně jako oni, tak i vy musíte skloubit studium a školu. Jak moc je to náročné?

Zvykla jsem si, celý svůj sportovní život jsem věnovala studiu na základě individuálního studijního plánu, všechno jsem si musela vydržet sama. Zkoušky jsem doplňovala na jaře po sezoně. Takže to pro mě nebylo nic nového. Tento týden jsem dokonce obhájila už závěrečnou práci.

Proč jste se rozhodla vrátit ke studiu?

S Olympijským výborem souzním, vyznávám jeho hodnoty, takže když jsem začala studovat sportovní diplomaci, kterou akredituje právě ČOV s VŠE, tak jsem se na učení mezi tréninky vyloženě těšila, volný čas jsem zase vyplnila studiem. Nebylo to tak náročné jako při předchozím studiu na té vysoké škole, ale i tak to rok zabralo. Lidé se mě ptali, proč jsem na jaře nejezdila na dovolenou a neužívala si volna, já se ale musela učit.

Sportu se věnujete už více než osmnáct let. Co je podle vás ve sportu důležité?

Rozhoduje přístup. Sportovce, ale i učitelů. Stává se, že sportujícím studentům nevěří a mají pocit, že se škole vyhýbají. Sportovci jsou úplně jiní, jsou ze své podstaty soutěživí, mají jasný denní režim,

jsou to dřiči a mají smysl pro fair play. Nakonec jsou to právě oni, na které je vždycky spoleh.

Co byste vzkázala sportovcům z vašeho rodného kraje?

Přeju jim samozřejmě spoustu úspěchů a medailí. Laťka je po zimní olympiádě vysoko, takže máme co obhajovat. Ale měli by také poznat, že i když třeba nevyhrají, tak to není něco, co by jim mělo ve sportu stát v cestě. Nejdůležitější je opravdu pozitivní vztah ke sportu.

<https://www.olympijskytym.cz/article/diky-odm-jsem-se-stala-biatlonistkou-charvatova-zvlada-spolu-s-e-sportem-i-studium>